

Mál nr. 227/2009

M og

Vátryggingafélagið V v. takmarkaðrar líftryggingar hestsins P.

Hestur slasaðist og náði ekki fullum bata í maí 2007.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 24.6.2009 ásamt fylgiskjöllum 1-12.
2. Bréf V dags. 4.5.2009 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Hesturinn P mun hafa slasast í maí 2007 og náði ekki fullum bata og er sjúkrasögu hans lýst í læknisvottorði og telur sá dýralæknir sem hefur haft hann til meðferðar að hann yrði aflífaður enda væri hann mjög kvalinn. P var tryggður bæði góðhestatryggingu og takmarkaðri líftryggingu. V óskaði eftir því að annar dýralæknir skoðaði hestinn og var það mat hans að ekki væri tilefni til aflifunar P. Þriðji dýralæknirinn skoðaði P og mælti með því að hann yrði aflífaður. M krefst bóta úr góðhestatryggingu P og takmarkaðri líftryggingu P. V hefur samþykkt að greiða bætur úr góðhestatryggingu P og er því ekki ágreiningur um það. Hins vegar hafnar V að greiða bætur úr takmarkaðri líftryggingu P. Þar sem að atvikið falli utan bótaskyldu tryggingarinnar sbr. grein 1.5. vátryggingaskilmála. Í því sambandi bendir V á að það sé samdóma álit þeirra dýralækna sem skoðað hafi P að hann þjáðist af holti en það sé undanskilið bótasviði takmarkaðrar líftryggingar. Þá vísar V til þess að ákvæði 1.2. í takmarkaðri líftryggingu sbr kafla VII. í skilmálum ED15 taki aðeins til þess þegar hestur er tafarlaust aflífaður þar sem hann er svo skúkur eða slasaður og lækni meðferð bryti í bága við dýraverndunarsjónarmið.

Álit.

Í máli þessu eru ágreiningur um það hvort að M á rétt á bótum úr takmarkaðri líftryggingu hestsins P hjá V. Miðað við lýsingu á meiðslum P og með vísun til annarra gagna málsins þá á M ekki rétt á bótum úr takmarkaðri líftryggingu P hjá V með vísan til gr. 1.5 vátryggingaskilmála takmarkaðrar líftryggingar og gr. 1.2. sbr kafla VII. í vátryggingaskilmálum ED15

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr takmarkaðri líftryggingu P hjá V.

Reykjavík 21.7. 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.